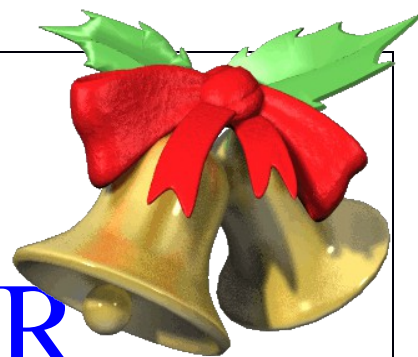

PERRIER-TALLIN

NEWSLETTER

joulukuu 2017

Joulu on nyt sitten täällä ja ainakin nyt näyttää että saamme viettää valkoisen joulun. Pienikin lumipeite näin pimeään vuodenaikaan saa ihmeitä aikaan valoisuudessa. Joulutauolla voi myös hyvin käydä ratsastamassa varsinkin jos tuntuu, että jouluherkut alkavat painamaan liikaa keskivartalon paikkeilla.

Ratsastaja esittelyjä

Tällä kertaa esittelemme Katarina Lustigin. Hänet on ensimmäistä kertaa esitelty [helmikuussa 2006](#), josta voit katsoa miltä Kata näytti silloin ja mitä mieltä oli asioista. Ja nyt sitten on vuorossa toinen kerta sen kunniaksi että Kata on ratsastanut meillä 15 vuotta ja on siten pisimpään yhtäjaksoisesti täällä ratsastanut oppilas!

Kata on koko ajan ratsastanut säännöllisesti, ja koska ei ole mikään koripalloilija rakenteeltaan niin ponit ovat usein hänen ratsuinaan, vaikka myös isommatkin hevosetkin toimivat yhtä hyvin. Kata on tehnyt esimerkiksi meille syntyneen ponivarsan Niken totuttamisen ratsastajaan eli ns sisään ratsastuksen.

Kata on nykyään myös itsekkin ajautunut hevosalalle ja toimii tallityöntekijänä Keravalla sijaitsevassa 22-hevosien yksityistallissa [NorraNykkulla](#).

15-vuotislahjaksi annoimme Katalle tämän loppukauden estekurssin, johon Kata osallistui Thielolla.

Estekurssi

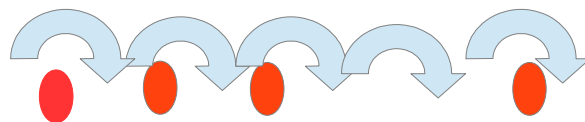
Syyskauden loppuun pidimme kolmeen harjoittelukertaa sisältävän estekurssin. Osanottajat olivat kokeneemmat Piia Reinolla, tämä ratsukko on osallistunut estekursseille aiempinkin ja Kata Thielolla, FEI-poni joka on nuorempana osallistunut kansainvälisiin

poniluokkiin aina 130 cm tasolla asti. Sekä sitten vähemmän hypännyt Tanja varmalla hyppääjällä Viilillä.

Kuva vasemmalta: Piia & Reino, Tanja & Vili ja Kata & Thielo

Ensimmäisenä päivänä aloitimme ratsukoiden tutustuttamisen esteisiin jumppasarjalla, jossa tultiin ravissa sisään ja sen perään oli kolme in-and-out hyppyä, yksi laukka-askel ja vielä yksi hyppy.

Tällä tavalla ratsastajat saivat harjoitella kuinka hypyssä ollaan mukana häiritsemättä hevosta. Ja hevoset saivat notkistella pitemmän hyppytauon jälkeen itseään. Hevoset innostuivat, ja ratsastajia piti muistuttaa, että jos hevonen vähän pukittelee niin ei silti pidetä ääntä kuten jännittävässä Linnanmäen laitteessa vaikka se tuntuisi kuinka vatsan pohjassa. No, mitään ei sattunut ja kaikki pysyivät kyydissä.

"Varauduin vammautumiseen, kuolemaan tai putoamiseen"

Tunnin jälkeen Tanja totesikin, että hänellä on ihan voittaja-fiilis kun kaikki meni hyvin. Hän kun oli ennen tuntia varautunut vammautumaan, kuolemaan tai vähintään putoamaan ensimmäisellä estetunnillaan. Joten etukäteis odotuksiinsa nähden Tanja ratsasti todella rohkeasti.

Toinen päivä

Toisella kertaa aloitettiin aivan maapuumilla ja ympyrällä, ja koetettiin löytää ja pitää oikea rytmi puomin ylityksessä ja ympyrällä. Sitten siirryttiin 14 metrin suhteutetulle välille, jossa tavoitteena oli ratsastaa taas tasaisella rytmillä ja neljällä askeleella väli. Kun tämä alkoi sujua, niin tehtävään lisättiin pari estettä ja saatiin mukaan muutama laukanvaihto. Esimerkiksi Tanja ja Vili yllättivät täydellisellä 4 hypyn kierroksella, jossa Vili suoritti kaksi puhdasta laukanvaihtoa.

Kolmas päivä

Viimeisenä päivänä oli edessä radan ratsastus ja koettaa soveltaa aiemmin opittua. Aluksi rataa ratsastettiin läpi osissa, ja selvästi mm. 4 askeleen väli sujui kaikilta paremmin kuin edellisellä kerralla. Kun sitten lopulta lähdettiin koko rataa ratsastamaan kävi ilmeiseksi se, että kun esteitä on enemmän peräkkäin tehtävä vaikeutuu. Kokeneemmat Kata ja Piia ratsastivat radalla hieman alitempossa, vaikka vauhti heistä itsestä tuntui kovalta. Tehtävät kun seuraavat nopeasti toisiaan niin se saa helposti aikaan taaksepäin ratsastusta. Vili-poni taas innostui hieman liikaa kun se pääsi radalle ja yritti hieman pukitella linjojen perään. Kerran Tanja heilahtikin alas, ja lähellä oli ettei pudonnut suoraan lantakärryihin. Onneksi ei sattunut ja rohkeasti Tanja kiipesi takaisin selkään ja otti esteet uudestaan. Eikä pudonnut toistamiseen vaikka Vili vieläkin hieman pukitteli ([kts. video](#)). Kun ponit saatiin hoidettua ja jouluglögit juotua, purettiin rata porukalla maneesista ja lähdettiin jatkamaan joulustressiä kotiin.

Kummitustarinoita

Tapahtui eräänä synkeänä tiistai-iltana, kun tuuli ulvoi maneesin nurkissa saaden suuren rakennuksen natisemaan ja paukkumaan. Märkää lunta vihmoi ulkona lähinnä vaakasuoraan pimentäen näkyvyyden lähes nollaan, paksu lumi myös painoi puita langoille saaden tallin ja maneesin valot välkkymään pahaenteisesti. Silti neljä urhoollista nuorta tyttöä, Jessica, Ninni, lines ja lisa kahlasivat syvässä lumessa poniensa kanssa maneesiin. Ponit hangoittelivat vastaan, kuin aavistaen jotain tapahtuvaksi. Luottavaisesti tytöt taluttelivat maneesissa ponejaan alkuverryttelyksi, samaan aikaan kun ulkona lunta pakkaantui puiden oksiin aina vain enemmän. Myös maneesin tulvi lunta tuulen työntämänä oven alareunan kautta. Ja sitten, juuri kun tytöt olivat valmistautumassa kiipeämään selkään, se tapahtui. Valot värähtivät ja sitten pimenivät kokonaan. Jättäen tytöt ja ponit aivan pilkkopimeään. Mitään ei näkynyt, vain myrskyn pauhu ulkona. Tytöt olivat aivan hiljaa ja odottivat. Että valot syttyisivät. Mutta ei tapahtunut mitään. lines kaivoi myrskylyhtynsä esiin, ja sen kelmeän valon turvin tytöt suunnistivat takaisin talliin. Jossa he käsikopelolla riisuivat poninsa.

Saatuaan ponit turvaan, tytöt harhailivat pimeässä tallin pihalla ja osuivat autioon mökkiin. Sieltä löytyi vanhoja kynttilöitä, joilla saatiin valoa mökkiin. Ja mitkö tytöt sitten tekivät, odotellessaan pelastavia vanhempiaan noutamaan heitä. Ei, he eivät puhuneet hevosista. He alkoivat kertoa tietenkin kummitusjuttuja! Ja tämä tarina on tosi. Yli viidentoista vuoden aikana tämä on ehkä kolmas kerta, kun tunti on jouduttu perumaan sen takia, että sähköt ovat poissa.

Sarin Lusitano-projekti

Sari lähti vuosi sitten hankkeeseen jollaiseen ei moni olisi uskaltanut. Mutta Sari lähti hankkeeseen ajatuksella "kerran elämässä". Nyt kun hevosen kotiutuminen keväällä alkaa lähestyä, pyysin häntä kertomaan projektistaan.

Ensimmäinen vuosi lusitanoni kanssa

Lähes tasan vuosi sitten (1/2017) menin Morgado Lusitanoon Portugaliin koeratsastamaan ja katsastamaan silloin juuri neljä vuotta täyttäneitä varsia. Mietin tarkkaan etukäteen mitä tulevalta hevoseltani haluaisin.

Imponente vastasi monella tavalla odotuksiini ja niin sitten syntyi päätös ostaa tuo pieni harmaankirjava orivarsa. Samalla, kun ostin pään, neljää jalkaa ja pienen kropan, niin ostin perimältään rohkean sota-/härkätäisteluhevosen; tuntemani kasvattajan näkemyksen, että tämä kaveri on minulle sopiva hevonen; synnynnäisen hienon laukan sekä lupauksen tulevasta kapasiteetista isän voitettua aikoinaan Working Equitationin maailman mestaruuden. Ostos hetkellä olo oli iloinen ja samalla hämmäntynyt. En

todellakaan osannut ennakoida millaiseen seikkailuun olin astumassa.

Jätin nelivuotiaan hevoseni Portugalin ratsutettavaksi puoleksitoista vuodeksi. Keväällä 2018 hevoseni muuttaa sitten Suomeen. On ollut ainutlaatuista päästä seuraamaan oman hevoseni kehitystä sen neljäntenä elinvuotena, jolloin sekä fyysinen että psyykinen kehitys on todella nopeaa. Kuvista (ammattivalokuvaaja Anette Augstedtin, Hestefotograf.com, ottamia) näkyy miten pikku ”ankanpojasta” on vuodessa kehittynyt upea nuori hevonen.

Hevostani on ratsuttanut koko vuoden sama ratsuttaja Francisco Cancela De Abreu, joka on samalla myös opettanut minulle nuoren hevosen käsittelyä ja kouluttamisen perusteita. Olen esim. oppinut paljon maasta käsin työskentelyä ja miten ratsastaessa tuen nuorta hevostani. Hevoseni koulutuksessa noudatetaan Portugalissa vuosisatoja käytettyjä klassisen ratsastuksen periaatteita. Yksinkertaistettuna voisi sanoa, että kaikessa tähdätään mm. työskentelyn rauhallisuuteen, tasapainoon ja keveyteen. Koulutuksessa hevostani pyydetään oppimaan uusia asioita pienin askelin ja vuolaasti kehuin.

Minulla ei ole kiirettä, vaan kaikessa edetään hevoseni kehityksen tahtiin.

Olen ratsastanut hevosellani noin kerran kuussa ja tuntenut ihan konkreettisesti, miten hontelosta pikku varsasta on kehittynyt suora, tasapainoinen ja energinen nuori hevonen. On ollut mielenkiintoista saada tutustua hevoseni persoonaan sen eri kehitysvaiheissa. Alussa piti väistellä nopeita liikkeitä, vikkellä turpaa ja teräviä hampaita. Vähitellen hevoseni on kypsynyt ja pureskelun sijaan seurustelu rapsuttelun lomassa on sen mielestä kivaa. Imponente on hyvin vilkas, utelias ja nopea liikkeissään. Käytös kuitenkin muuttuu täysin, kun se menee ”kouluun”. Varusteet päällä Imponente seisoo rauhallisesti ja odottaa mitä seuraavaksi tehdään. Ratsastaessa oikein näkee kuinka se miettii, mitähän tuo oikein haluaa ja sitten se antaa parastaan. Jokaisella ratsastuskerralla olen löytänyt Imponenten nappulat aina vain nopeammin ja nopeammin, joten suurin osa ratsastuksesta sujuu jo hyvässä yhteistyössä ja hevonen liikkuu pyöreänä.

Portugalin vierailuillani olen saanut teho-opetusta ratsastuksessa. Ratsastan päivittäin aina kolme tuntia: yksi tunti Imponentella ja kaksi Morgadon osaavilla lusitano-oreilla. Opettajani Jenny, Rui ja Francisco eivät päästä minua vähällä, koska he hyvin johdonmukaisesti koulivat minusta parempaa ratsastajaa Imponentelle.

Eleetön istunta, ylävartalon ja istunnan käyttö, kevyt ohjastuntuma ja yhteyden saaminen hevoseen ovat johtolankana kaikessa opetuksessa. Osaavilla hevosilla olen saanut paljon harjoitusta sivuittaisliikkeiden ja erilaisten teiden huolellisesta ratsastamisesta. Välillä onnistun ja välillä en, mutta jokainen harjoitus antaa tarvittavia toistoja. Kun olen sitten saanut hevosen liikkumaan pyöreänä ja koottuna, niin olen päässyt harjoittelemaan korkeampia kouluratsastusliikkeitä. Nykyisin laukanvaihdot joka toisella askeleella onnistuvat jo varsin hyvin. Osaan myös jo ratsastaa itsenäisesti kelvollista passagea ja piaffea.

Korkeamman kouluratsastuksen liikkeiden harjoittelu ei ole minulle mikään itseisarvo tai päämäärä tällä hetkellä. Niitä on mukava

harjoitella, jotta saa tuntuman siihen, mitä tulevaisuus voi tuoda tullessaan. Paljon tärkeämpää kuitenkin on se, että ratsastuksen perusasiat: istunta, apujen nopeus ja täsmällisyys, ovat merkittävästi kehittyneet menneen vuoden aikana. Opettajani ovat myös hienolla tavalla kannustaneet minua tässä oppimisprosessissa ja he uskovat vilpittömästi, että kyllä minä tulen pärjäämään nuoren hevoseni kanssa. Tärkeintä on oma halu oppia ja kehittyä sekä hyvät ihmiset ympärillä auttamassa ja tukemassa.

Torstaisin ja perjantaisin ratsastava Sari

Savihevosia

Sunnuntaina 3.12. meidän tallin porukoilla oli mahdollisuus päästä osallistumaan Nellin ohjaamaan saviheppa-pajaan. Nellillä on työhuone Taidetehtaalla Porvoossa ja paja järjestettiin siellä.

Jokainen osallistuja teki itselleen oman seinälle ripustettavan hevosen. Työskentely oli kaikista tosi mukavaa ja lopuksi yhdessä tehtiinkin vielä pieniä savihevosia piparkakkumuotteja käyttäen. Nelli poltti saviesineet ensin raakapoltossa ja sitten lasituspoltossa.

Valmiit hienot hepat saapuivat tallille keskiviikkona 13.12. josta tekijät saavat ne noutaa. Perrier tallin nimikoidut pikkuhepat löytyvät tallilta havukransseista.

Nelli kiittää kaikkia pajalaisia ja toivottaa kaikille tallilaisille **hyvää joulua!**

Oikein rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta kaikille!.

Perrier-talli